

støttelseskasen; men det er en farlig Vej at betvæde, at skabe paa denne Maade pensionsberettigede Embedsmænd. Derimod har jeg ikke Noget imod, at det enkelte Tilfælde godt kan undslippe den almindelige Regel; men det skal da være fuldkommen klart, at det, der egentlig skeer her, er ikke at give en Pension simpelt hen, men at det er en Bevilling, givet af Regeringen og Rigsdagen i Fællesskab; gjør man sig ikke strax Umage for at vise den Slags Sager fra sig, ville de bestandig komme til at ligge for. Naar iøvrigt den ærede Minister siger, at denne Stiftelse og den Mand, der har staaet i Spidsen for den, staaer saa høit over alle Andre, saa kunde jeg her nævne et Navn, som ligeoverfor det andet ikke bør sættes i Skygge, og denne Mand hedder Stephanzen. Jeg kan ikke beklage mig over, hvad den ærede Minister under saadanne Omstændigheder udtaler; thi han er ikke saa nøie bekendt med, hvorledes vort hele Finantsvæsen og Understøttelsesvæsen er givet og gjennem Maren er blevet ordnet; det er ganske naturligt, da han kun har haft Leilighed til mindre at beskæftige sig dermed; men han gjør Uret, naar han paa den Maade tiltaler os Andre, der give Os i Sagen, som han ved denne Leilighed har gjort imod mig. Jeg har ikke sagt et eneste Ord til Forkleinselse af den Mand, hvormed der her er Spørgsmaal, og ikke henviist til noget Sted, hvorfra det vilde være hdmhygende for ham at faae Understøttelse eller Hjælp.

Justitsministeren: Jeg er tilbøjelig til at troe, at det vil erkjendes ikke at være meget vel overveiede Ord, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) talte om at lade, som om man havde overhørt Noget, der var blevet sagt. Jeg har ikke ladet, som om jeg havde overhørt Noget. Jeg har, idet jeg fremstillede den Fortjeneste, som denne Mand efter min Dverbeviisning har, ikke udtalt mig, som om ikke den ærede Rigsdagsmand ogsaa havde yttret sig stærkt til Fordeel for ham; men jeg har benyttet det, som man skulde tage i Betragtning med Hensyn til det Moment, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand havde lagt Vægt ved at omtale de Bestillings-

mænd, som havde faaet en saadan Godtgjørelse. Jeg har dernæst ikke paa en haanlig Maade omtalt de Understøttelser, der bleve givne af Understøttelseskaserne; men jeg har kun i Modsetning til den Mand's Fortjenester, hvormed der her er Spørgsmaal, sagt, at man ikke skulde henvise ham dertil; men at derimod Rigsdagen ved at votere ham Pensionen skulde komme til at udtale en Anerkjendelse af hans Fortjenester. Jeg veed godt, hvorledes det har sig med Hensyn til Understøttelserne, men det vil ogsaa let indsees, at der ikke har kunnet finde nogen Misforstaaelse Sted af mine Ord i denne Henseende. Jeg maa ret beklage, at mine Ord ikke ere blevne opfattede eller i alt Fald ikke holdt faste; thi saa vilde den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) ikke kunne sige, at jeg havde yttret, at den Mand, om hvem det her dreier sig, stod langt over alle Andre; han vilde have lagt Mærke til, at hvad jeg sagde, var navnlig med Hensyn til den lange Tid, hvori han havde virket, og deri, troer jeg, ligger et Moment, som ikke kan geraade Noget, der maatte have Krav paa at stilles ved Siden af ham, til Forkleinselse. Der er ikke for mig nogen Grund til at træde tilbage fra nogen af de Yttringer, jeg har brugt, og idet jeg saaledes ikke, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, har henvendt mig til det høitærede Things Følelse, men kun udtalt, hvad der efter min Dverbeviisning er ret og sandt, anbefaler jeg indstændig det høitærede Thing at tilstaae Manden den Pension, hvortil han er foreslaaet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovudkastets Dvergang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 82 Stemmer.

Tscherning: Jeg skal tillade mig at foreslaae Medsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Ved den derefter foretagne Afstemning forfasteedes dette Forslag med 44 Stemmer mod 36.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 12.